Fra Det Kgl. Biblioteks tekstportal (tekster.kb.dk)

Forfatter: Claussen, Sophus

Titel: STROFER I TUSMØRKET

Citation: Claussen, Sophus: ”STROFER I TUSMØRKET”, i Claussen, Sophus: *Sophus Claussens lyrik Bd. 6: Heroica*, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab ; Gyldendal, 1982-, s. 107. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-claussen08val-shoot-workid62997.pdf (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Sophus Claussens lyrik Bd. 6: Heroica

STROFER I TUSMØRKET

Skumringsstunder. Lune Aftener. Nattetimer. Lad os tale,
medens alting bliver stille: vi har mer at tale om.
Ræk mig endnu dine Hænder, naar du synes, vi skal tie,
de er hvide, de er milde, deres Tryk en venlig Dom.
Hører du i Nabolaget Port og Døre lukkes i?
Og det graaner saa fortroligt om os, til vi intet ser
uden dig og mig, der svulmer som en dobbelt Melodi,
vakt til Liv, mens Aftenfreden gør dig stum ved dit Klaver.

Skal vi vandre ned i Haven til det gode tyste Bord
midt paa Plænen under Asken, hvor i Skjul saa mange Gange
jeg har siddet lunt og lyttet til den sommervarme Jord,
munter med min slukte Pibe, medens Mulmet rundt om gror,
og du skimted næppe Bordet, naar du bragte mig mit Glas,
som jeg tømte under Træet, øm og frydefuld tilpas.

Skumringsstunder, lune Aftener, Nattetimer. Har du set,
at det nye Skud paa Rosen, det har skudt igen i Dag -?
Stryg en Tændstik og se efter - - Se, vor Have er beredt,
selv i Mørke har vi Roser, selv i Tavshed Velbehag.